

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Corciu Boris și avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Focșa Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015 în cauza penală privindu-i pe

Corciu Boris Valeriu, născut la 20 septembrie 1994, originar și domiciliat r-l Telenești, s. Sărătenii Vechi și

Focșa Serghei Mihail, născut la 12 octombrie 1994, originar și domiciliat r-l Telenești, s. Sărătenii Vechi.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 14.07.2015 - 20.08.2015

2. instanța de apel: 11.09.2015 - 26.11.2015

3. instanța de recurs: 03.02.2016 - 15.03.2016

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 august 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Corciu Boris Valeriu și Focșa Serghei Mihail, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la câte 5 ani închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Focșa S. i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, iar pedeapsa stabilită lui Corciu B. i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă pe parcursul acestui termen stabilit fiecăruia nu vor comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară vor confirma încrederea acordată.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, la data de 26 iunie 2015, în jurul orei 10.10, Focșa S., de comun acord și având o înțelegere prealabilă cu Corciu B., acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, fiind lângă casa de locuit nr. 41, de pe str. Eugen Coca, mun. Chișinău, s-a apropiat de partea vătămată Cotoră Nina și folosindu-se de faptul, că Corciu B. i-a distras atenția ultimei, prin

surprindere, în mod deschis, i-a smuls forțat de la gât un lăntșor de aur cu greutatea de aproximativ 10 grame, în valoare de 4.000 lei și o cruciuliță de aur cu greutatea de aproximativ 2 grame în valoare de 700 lei, după care, fugind, au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă totală de 4.700 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpaților, Corciu B. și Focșa S., a fost calificată *de drept* în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și anume – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Corciu B. și Focșa S., să fie condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la câte 4 ani 6 luni închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului său procurorul a invocat că:

- instanța corect a încadrat acțiunile inculpaților și a apreciat corect probele administrate de organul de urmărire penală, însă pedeapsa stabilită este prea blândă și contrară prevederilor art. 61 Cod penal, aceasta nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise de inculpați;

- consideră că corectarea lui Focșa S. și Corciu B. nu este posibilă fără izolarea acestora de societate, pe un termen mai îndelungat decât cel stabilit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Corciu B. și Focșa S., au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la câte 4 ani închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept reținută în sarcina inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată, a fost probată la judecarea cauzei integral și în această parte sentința nu se contestă.

Referitor la stabilirea măsurii de pedeapsă în privința inculpaților, instanța de apel a considerat, că prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele de fapt ale cauzei, de persoana inculpaților, de consecințele survenite și nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece lipsesc motivele suspendării condiționate a executării pedepsei.

Totodată, instanța de apel a reținut, că sentința este criticabilă în partea individualizării pedepsei, deoarece la stabilirea măsurii de pedeapsă instanța nu a acordat eficiență deplină prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, scopului pedepsei, caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a

condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a statuat, că infracțiunea pentru care sânt recunoscuți vinovați Focșa S. și Corciu B., conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, pentru care legea prevede pedeapsă maximă cu închisoare pe un termen de până la 7 ani, inculpații au comis infracțiunea după care au fugit și au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate daune materiale în proporții considerabile.

La fel, instanța de apel a notat, că inculpații în ședința de judecată au recunoscut vina și s-au căit sincer în cele comise, totodată au solicitat instanței ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au regretat ambii săvârșirea infracțiunii imputate, de asemenea, inculpatul, Corciu B., are la întreținere frații minori, fiind decedați ambii părinți, iar inculpatul, Focșa S., de asemenea anterior nu a fost condamnat și a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, circumstanțe apreciate de instanță ca fiind atenuante, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, astfel, circumstanțele în cauză au determinat instanța de apel la numirea unui termen mai mic de pedeapsă, în privința inculpaților.

Instanța de apel nu a găsit temei de a stabili limita de pedeapsă inculpaților pe durată mai mare decât cea stabilită prin hotărârea primei instanțe, dar a considerat oportună dispunerea executării reale a pedepsei cu închisoare, cu izolarea lor de societate, deoarece ambii anterior au fost în conflict cu legea, nu și-au realizat faptul unui comportament corect și legal, nu au loc de muncă, duc un mod de viață dezordonat, pot comite și alte crime, iar pedeapsa aplicată de prima instanță, fiind neechitabilă în raport cu gradul pericolului social al faptei comise și personalitatea inculpaților.

În opinia instanței de apel, este irațională suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Focșa S. și Corciu B., de aceea, a dispus casarea sentinței cu stabilirea în privința inculpaților a pedepsei sub formă de închisoare cu executare reală a acesteia.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul Bînzari L. în numele inculpatului Corciu B., prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă că:

- consideră neîntemeiată și eronată hotărârea instanței de apel în privința individualizării pedepsei lui Corciu B.;

- prima instanță a apreciat obiectiv toate probele pe cauza penală și a aplicat în mod întemeiat prevederile art. 7, 75, 90 Cod penal, constatând corect, că există posibilitatea corectării și reeducării condamnatului fără privarea acestuia de libertate;

- instanța de apel în mod neîntemeiat a pus la baza hotărârii adoptate, faptul că, Corciu B., anterior a fost condamnat, deoarece, antecedentul acestuia este stins și nu se consideră ca o persoană anterior condamnată; faptul că nu are un loc de muncă, deoarece nu s-a stabilit că ultimul se eschivează de la exercitarea muncii, iar în situația economică și socială actuală, nu poate fi pusă în vina acestuia; faptul că

nu se poate angaja oficial și că duce un mod de viață dezorganizat, astfel lipsește un raport în acest sens; că poate comite alte crime, această concluzie fiind insuficientă pentru aplicarea unei pedepse reale cu închisoare;

- instanța de apel la individualizarea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că, Corciu B., s-a căit de fapta săvârșită, a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, care l-a iertat și nu are careva pretenții față de el, acesta a colaborat cu organul de urmărire penală și a pledat pentru examinarea cauzei în procedură simplificată, are la întreținere doi frați mai mici care sunt minori, iar părinții acestora fiind decedați;

- instanța de apel a comis o eroare de drept, aplicând o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, astfel o pedeapsă prea aspră generează apariția sentimentului de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, fapt ce generează consecințe contrare scopului urmărit.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Bodean I. în numele inculpatului Focșa S., prin care solicită casarea parțială a acesteia, în privința inculpatului Focșa S., în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă că:

- instanța de apel nu a respectat și nu a aplicat corect prevederile legale, fiind admise erori de drept la stabilirea pedepsei inculpatului Focșa S.;

- instanța de apel constatând doar circumstanțe atenuante și lipsa celor agravante în cauză, a concluzionat neclar și neargumentat, că lipsesc motivele suspendării condiționate a executării pedepsei, fără a motiva inoportunitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu clauzele conținute în dispoziția acestei norme de drept și circumstanțele atenuante indicate în sentință de către prima instanță;

- instanța de apel a omis să se pronunțe asupra circumstanțelor ce direct și în mod special condiționează individualizarea pedepsei inculpatului - că acesta în cadrul judecării cauzei a recunoscut integral vina, regretă fapta săvârșită și s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, este de o vârstă tânără, nu are antecedente penale, circumstanțe agravante pe caz nu au fost stabilite;

- hotărârea contestată nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția de modificare a pedepsei stabilite inculpatului, de către prima instanță, în sensul agravării ei și că instanța de apel i-a stabilit ultimului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale enunțate, excluzând nejustificat și inechitabil prevederile art. 90 Cod penal, aplicate față de inculpat de către prima instanță, în raport cu situația de fapt existentă la data condamnării lui cu circumstanțele atenuante stabilite pe caz și lipsa celor agravante;

- instanța de apel, stabilind pedeapsa inculpatului, Focșa S., a ignorat atât criteriile generale, art. 75 alin. (1) Cod penal, cât și criteriile speciale, art. 78 Cod penal, art. 364/1 Cod de procedură penală, obligatorii pentru justa individualizare a pedepsei aplicate, astfel, a fost aplicată o pedeapsă greșit individualizată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a

scopului pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece, recurenții, potrivit art. 430 Cod de procedură penală, sunt obligați să-și motiveze cerințele înaintate, însă din textul recursurilor, se constată că acestea nu cuprind o careva motivare sau argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate. La stabilirea pedepsei, instanța s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

8. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Din sumarul recursurilor rezultă, că autorii acestora sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, însă critică decizia instanței de apel prin care s-a casat sentința, în partea pedepsei fiind exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, astfel considerând-o neîntemeiată, sub aspectul individualizării pedepsei.

Lecturând textul deciziei recurate, instanța de apel a considerat oportun de a dispune executarea reală a pedepsei cu închisoare de către, Focșa S. și Corciu B., deoarece aceștia anterior au fost în conflict cu legea și nu au avut un comportament corect, nu au un loc de muncă, duc un mod de viață dezordonat, pot comite și alte crime, astfel, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind neechitabilă în raport cu gradul pericolului social al faptei comise și personalitatea inculpaților.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, care stipulează că, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. În același rând, după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpaților nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei.

Totodată, din conținutul părții descriptive a sentinței, Colegiul atestă că la stabilirea pedepsei inculpaților, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, ce se clasifică ca gravă. La circumstanțele cauzei, ca atenuante conform art. 76 Cod penal în privința inculpatului Corciu B., au fost reținute de către prima instanță, faptul că a recunoscut vina, a regretat cele comise, are la întreținere 2 frați minori, părinții fiind decedați, iar în privința inculpatului Focșa S. – a recunoscut vina, a regretat cele comise și anterior nu a fost condamnat. Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal nu au fost stabilite în cauza dată.

Având ca reper conglomeratul împrejurărilor menționate, Colegiul penal consideră că prima instanță întemeiat a concluzionat, că este rațional de a stabili inculpaților o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90

Cod penal, învederând și faptul că aceștia au recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate în urma săvârșirii infracțiunii imputate, anterior nu au fost condamnați, subsidiar, ținând cont și de vârsta tânără a acestora la momentul comiterii infracțiunii.

În acest context, art. 90 alin. (1) Cod penal, în vigoare la momentul judecării cauzei, stipula că *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă*, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu împiedică de a fi aplicate și în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

Colegiul penal, relevă că prima instanță a efectuat o analiză amplă a personalității inculpaților, ținând cont și de conduita acestora înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acesteia și în timpul judecării. În acest mod, în viziunea instanței de recurs, prima instanță corect a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpații prin comportamentul lor în vederea remedierii consecințelor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, au restituit prejudiciul material cauzat, astfel manifestând suficientă responsabilitate și regret, conștientizând asupra celor comise.

Referitor la argumentele instanței de apel enunțate în hotărârea sa, precum că ambii inculpați anterior au fost în conflict cu legea și nu au avut un comportament corect, Colegiul penal reține, că conform revendicărilor anexate la materialele cauzei, se constată că inculpații au mai fost în conflict cu legea în anul 2009, însă aceasta a fost în perioada minoratului și nu se atestă existența antecedentelor penale. Ce ține de faptul că inculpații nu au un loc de muncă, duc un mod de viață dezordonat, pot comite și alte crime, consideră neîntemeiate aceste concluzii ale instanței de apel, în vederea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpaților, deoarece nu sunt confirmate prin careva date, probe, rapoarte anexate la dosar. Mai mult ca atât, din declarațiile inculpaților se atestă, că până la pronunțarea hotărârii instanței de apel, aceștia au lucrat neoficial, astfel, Corciu B. a activat în domeniul construcțiilor, iar Focșa S. la cotele de pământ ale familiei sale.

În continuare, alte circumstanțe ce ar demonstra că nu este rațional ca inculpații să execute pedeapsa numită de către prima instanță și nu pot fi corecțate prin aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal, nu au fost stabilite de către instanța de apel.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul quantumului cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art.

art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul constată, că instanța de apel greșit a admis apelul procurorului și prin pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților la pedeapsă cu închisoare, cu executare reală a acesteia, a comis o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, adică pedeapsa stabilită a fost individualizată contrar prevederilor legale și în lipsa a careva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiurile la care se referă recurenții, sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursurile, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în privința lui Corciu B. și Focșa S.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Corciu Boris și avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Focșa Serghei, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Corciu Boris Valeriu și Focșa Serghei Mihail**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 august 2015, prin care aceștia au fost condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la câte 5 ani închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Focșa Serghei Mihail i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, iar pedeapsa stabilită lui Corciu Boris Valeriu i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă pe parcursul acestui termen stabilit fiecăruia nu vor comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară vor confirma încrederea acordată.

Corciu Boris Valeriu și Focșa Serghei Mihail, urmează a fi eliberați din instituția penitenciară în care se dețin, dacă nu execută pedeapsă în baza unei alte hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 05 aprilie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion